

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/180/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513204260
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8513204260.4

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeným Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej U. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. K. XXX, občianke SR, zast. opatrovníkom pre toto konanie JUDr. Michalom Sovičom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Stará Ľubovňa, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Ul. Sov. Hrdinov 163/66, Svidník v konaní o zaplatenie 158,35 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.
Žalovanej súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.
Vedľajšiemu účastníkovi súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na súd dňa 22.8.2013 žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu 158,35 eur, úrok z omeškania vo výške 2,46 eur a ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 158,35 eur od 21.1.2011 do zaplatenia a priznal mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava (ďalej len pôvodný veriteľ) uzatvoril so žalovaným dňa 27.1.2006 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXX (ďalej len Zmluva o úvere), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP) a na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Zmluva a VOP upravovali podmienky čerpania úveru, splácanie úveru, podmienky pri neplnení zmluvných povinností. Zmluva spíňa všetky náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 497 a § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zákonníka (ďalej len ObZ) a podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Tvrdil, že na túto zmluvu nie je možné aplikovať ustanovenia § 52-54 Obč. zákonníka (ďalej len OZ), pretože do 31.12.2007 sa tieto ustanovenia vzťahovali len na zmluvu kúpnu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. časti OZ a na zmluvu podľa § 55 OZ a na účastníkov úverovej zmluvy sa nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 OZ, podľa ktorého sa novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 OZ nespravujú nároky vzniknuté pred 1.1.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 1.1.2008. Ak pred 1.1.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 1.1.2008 posudzovať podľa § 52 - 54 OZ, ale je potrebné aplikovať ZoSÚ ako lex specialis a tiež ObZ s poukazom na § 1 ods. 2. Pôvodný veriteľ dňa 4.11.2009 zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil na žalobcu aj pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy vo výške 2 802,94 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2 337,64 eur, z úroku z omeškania vo výške 465,30 eur, ktorý v tomto konaní neuplatňoval.

Uviedol, že žalovaná suma pozostáva z 5 neuhradených splátok vo výške 158,35 eur, čo je rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky. Zo splatných splátok vyčísli úrok z omeškania do 20.1.2011 spolu vo výške 2,46 eur.

Súd zistil, že žalovaný sa nezdržiava v mieste trvalého pobytu, jeho pobyt nie je známy, preto mu súd ustanovil podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka pre toto konanie Mgr. Michala Soviča, VSÚ tunajšieho súdu uznesením č. k. 5 C/180/25013-50 zo dňa 23.10.2013.

Podaním doručeným súdu dňa 26.9.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník na podporu žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov.

Žalobca namietal vstup do konania vedľajšieho účastníka na podporu žalovaného

OS Stará Ľubovňa uznesením č. k. 5C/180-2013-62 zo dňa 11.6.2014 pripustil vstup do konania vedľajšieho účastníka, proti ktorému podal odvolanie žalobca a ku ktorému sa vyjadril vedľajší účastník. KS Prešov uznesením č. k. 17Co/299/2014 - 99 zo dňa 10.2.2015 potvrdil uznesenie súdu I. stupňa.

Súd poučil účastníkov konania o ich právach a povinnostiach a opatrovníkovi žalovaného a vedľajšiemu účastníkovi doručil žalobu a ich vyzval, aby sa k nej v lehote 15 dní vyjadrili.

Opatrovník žalovaného sa k žalobe v lehote určenej súdom nevyjadrili.

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 25.8.2014 uviedol, že na základe zmluvy o splátkovom úvere poskytol pôvodný veriteľ žalovanému úver vo výške 1 194,98 eur (36 000,--Sk) pri úrokovej sadzbe 17,30 % ročne. Žalovaný sa zaviazal splácať úver s dohodnutým úrokom v mesačných splátkach vo výške 31,67 eur (954,--Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.2.2006 a s konečnou splatnosťou dňa 20.1.2011. Žalovaný sa zaviazal platiť za správu úveru mesačne poplatok vo výške 1,66 eur (50,--Sk). Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Zmluvné strany sa v zmysle čl. III. bod 4 Zmluvy dohodli, že v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru, je dlžník povinný platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením. V zmysle čl. I. zmluvy je výška úrokovej sadzby pre úrok z omeškania vo výške dvojnásobku úrokovej sadzby. Žalobca tiež uviedol, že istina vo výške 2 337,64 eur pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov, teda predstavuje súčet položiek - bezhotovostného čerpania úveru vo výške 1 198,98 eur + zaúčtovania poplatku s kapitalizáciou vo výške 111,51 eur + zaúčtovania riadnych úrokov s kapitalizáciou vo výške 1 101,85 eur - mínus úhrady žalovaného vo výške 70,70 eur. Žalovaný dňa 27.1.2006 čerpal úver v celkovej výške 1 194,98 eur (36 000,--Sk), čo je v platobnej histórii uvedené ako Bezh. čerpanie úveru a z poskytnutého úveru uhradil pôvodnému veriteľovi sumu 72,13 eur, a to dňa 20.2.2006 sumu 103,--Sk, dňa 23. 3.2006 sumu 1 035,-- Sk a dňa 25.4.2006 sumu 1 025,-- Sk, pričom na istinu bola započítaná suma 70,70 eur a na úrok z omeškania suma 1,43 eur. Poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 111,51 eur sú v platobnej histórii označené ako Zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou. Zmluvný úrok v celkovej výške 1 108,51 eur je v platobnej histórii označený ako Zaúčtovanie riadnych úrokov s kapitalizáciou, pričom žalobca špecifikoval výpočet zmluvného úroku za jednotlivé mesiace od 31.1.2006 do 4.11.2009. Uviedol, že z platieb žalovaného nepochybne vyplýva, že bol v omeškaní s úhradou predpísaných splátok pred postúpením pohľadávky viac ako 90 dní.

Žalobca si v tomto konaní uplatňoval zaplatenie 5 splátok splatných od 20.9.2010 do 20.1.2011 vo výške 158,35 eur, zvyšné splátky si neuplatňoval. K podaniu predložil prehľad transakcií o úvere.

Vedľajší účastník sa po právoplatnom rozhodnutí súdu o jeho pripustení vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu žalovaného k žalobe a k predloženým prílohám a k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

Súd vyzval žalobcu a pôvodného veriteľa na predloženie dôkazov, týkajúcich sa postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, a to na predloženie

- písomnej výzvy pôvodného veriteľa žalovanému na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky a dokladu o jej doručení žalovanému,
- dôkazu o tom, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky na žalobcu viac ako 90 dní v omeškaní so splatením žalovanej sumy,
- dôkazu o tom, v akej výške bola splatná pohľadávka žalovaného pred jej postúpením na žalobcu,
- písomného oznámenia pôvodného veriteľa žalovanému o vyhlásení mimoriadnej splatnosti celého dlhu a dôkazu o jeho doručení žalovanému

- dôkazu o tom, že pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ doručil žalovanému odstúpenie od úverovej zmluvy alebo výpoveď úverovej zmluvy.

Na túto výzvu pôvodný veriteľ oznámil súdu, že uvedené dôkazy nemá k dispozícii, keďže úverovú zmluvu a celú dokumentáciu odovzdal postupníkovi, t.j. žalobcovi.

Žalobca súdu požadované dôkazy nepredložil a v písomnej vyjadrení, doručenu súdu dňa 29.10.2015 (čl. 120-124 spisu), uviedol, že pôvodný veriteľ písomnú výzvu adresovanú žalovanému pred postúpením pohľadávky nemá k dispozícii. Vo svojom vyjadrení tvrdil, že v zmysle § 524 ods. 1, 2 OZ pôvodný veriteľ mohol predmetnú pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou na žalobcu aj bez súhlasu žalovaného a s postúpením pohľadávky prechádza na žalobcu aj jej príslušenstvo a všetky práva. Tiež tvrdil, že v zmysle § 92 ods. 8 ZoB banka môže postúpiť na subjekt, ktorý nie je bankou, celú pohľadávku zodpovedajúcu nesplácanému dlhu, teda celý nesplatený dlh, keďže dlh vzniká žalovanému už poskytnutím úveru. Preto doručenie písomnej výzvy žalovanému na úhradu jeho dlhu nie je podmienkou postúpenia pohľadávky podľa citovaného ust. § 92 ods. 8 ZoB. V súvislosti s nedostatkom aktívnej legitímácie poukázal na to, že predložil do spisu relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky a o jeho doručení žalovanému, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka, t.j. žalobcu na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby prejudiciálne skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení a poukázal aj na rozsudok NS SR sp. zn. 4 OBo 210/01 zo dňa 11.6.2003. Podľa jeho názoru ust. § 92 ods. 8 ZoB nie je možné spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky, ale účelom tohto ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Toto ustanovenie nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v tomto ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD, LL.M publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015. Poukázal tiež na bod 7.6.1 VOP, podľa ktorého Ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany Klienta Banka je oprávnená:

a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Úveru, t.j. požadovať splatenie Pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť Pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú Banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti ,

b/ vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede Banka nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty dňom jej doručenia Klientovi.

Žalobca bol toho názoru, že pôvodný veriteľ bol oprávnený, nie však povinný predčasne ukončiť záväzkovo-právny vzťah. Postúpením pohľadávky na žalobcu prešli všetky práva súvisiace s danou pohľadávkou a žalobca sa stal sám veriteľom pohľadávky a základným právom veriteľa je v zmysle § 488 OZ právo na plnenie od dlžníka. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa požadovať splatenie svojej pohľadávky. Poukázal na rozhodnutie KS Bratislava zo dňa 29.5.2015 sp. zn. 8Co/163/2015 a rozhodnutie KS Trenčín zo dňa 24.4.2014 sp. zn. 19C/34/2012. K podaniu predložil oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky na žalobcu adresované žalovanému a doklad o jeho doručení žalovanému. Na žalobe trval, navrhol, aby jej súd vyhovel.

Keďže v danom prípade ide v zmysle § 200ea O.s.p. o drobný spor (konanie, predmetom ktorého nie je suma presahujúca 1 000 eur), súd s poukazom na § 115a ods. 2 O. s. p. dňa 12.11.2015 oznámil na úradnej tabuli súdu, že dňa 19.11.2015 o 13.00 hod. bude vo veci vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a následne tento rozsudok v uvedený deň aj vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa obsahom listinných dôkazov - vyššie uvedenou zmluvou o úvere, prehľadom transakcií o úvere, písomnými vyjadreniami žalobcu, zmluvou o postúpení pohľadávky a Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky, pokusom o zmier žalobcu adresovaným žalovanému, informatívnymi výpismi z OR žalobcu a jeho právneho zástupcu, vyjadrením pôvodného veriteľa, vyjadrením NBS, ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Z predloženej úverovej zmluvy je nesporné, že pôvodný veriteľ a žalovaný uzavreli dňa 27.1.2006 zmluvu o splátkovom úvere - MINI úver do 10 minút, podľa ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému bezúročný spotrebný úver vo výške 36 000,-- Sk, t.j. vo výške 1 194,98 eur pri pevnej ročnej úrokovej sadzbe 17,30 % Žalovaný sa zaviazal splácať úver s dohodnutým úrokom v mesačných splátkach vo výške 31,67 eur (954,--Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dňa 20.2.2006 a

poslednej splátky dňa 20.1.2011. Splatnosť úrokov bola v posledný deň kalendárneho mesiaca. Žalovaný sa zaviazal platiť za správu úveru mesačne poplatok vo výške 1,66 eur (50,--Sk). Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Zmluvné strany sa v zmysle čl. III. bod 4 Zmluvy dohodli, že v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru, je dlžník povinný platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením. Výška úrokovej sadzby pre úrok z omeškania bola vo výške dvojnásobku úrokovej sadzby. Ročná RPMN bola vo výške 9,72 %, ktorá bola vypočítaná z hodnoty celkových nákladov.

V záverečných ustanoveniach zmluvy dlžník vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s VOP veriteľa, účinnými od 1.8.2002 a tiež sa oboznámil a súhlasí so Sadzobníkom. V zmysle čl. V. bod. 3, 4 zmluvy Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Zmluve a tiež vzájomné právne vzťahy účastníkov zmluvy sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP a v zmysle § 262 ObZ sa budú spravovať Obch. zákonníkom.

Tiež je nesporné a vyplýva to aj z vyjadrenie žalobcu a z prehľadu transakcií o úvere (čl. 78- 83 spisu), že pôvodný veriteľ účtoval žalovanému zmluvné úroky z úveru, poplatky za správu úveru a za upomienky vo výške tak, ako uviedol žalobca vo svojom vyjadrení. Tiež je nesporné, že žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi splátky spolu vo výške 72,13 eur, a to 3 splátky (dňa 20.2.2006 sumu 103,-- Sk, dňa 23.3.2006 sumu 1 035,-- Sk a dňa 25.4.2006 sumu 1 025 Sk), z ktorej na istinu bola započítaná suma 70,70 eur a na úrok z omeškania suma 1,43 eur.

Pôvodný veriteľ uzavrel so žalobcom dňa 4.11.2009 zmluvu o postúpení pohľadávok a z Prílohy č. 1 k tejto zmluve vyplýva, že pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu aj pohľadávku žalovaného z z predmetného úverového vzťahu vo výške 2 802,94 eur, z toho istinu vo výške 2 337,64 eur a úrok vo výške 465,30 eur. Zmluvný úrok bol 17,3 % ročne a úrok z omeškania bol vo výške 25,3 % ročne. Počet dní omeškania bol 1 294 ku dňu postúpenia pohľadávky so splatením omeškanej splátky, ktorá bola vo výške 1 353,01 eur.

Pôvodný veriteľ oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu listom zo dňa 20.11.2009, ktorý prevzal dňa 8.1.2010 (čl. 20 spisu).

Žalobca listom zo dňa 6.8.2013 oznámil žalovanému, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ho na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3 382,42 eur najneskôr do 13.8.2013.

Z písomného vyjadrenia NBS doručeného súdu dňa 23.10.20105 (čl. 117 spisu) vyplýva, že NBS neudelila žalobcovi povolenie na vykonávanie bankovej činnosti podľa § 7 ZoB. Túto skutočnosť, a to že žalobca nemá vydané povolenie na vykonávanie bankovej činnosti, súd zistil aj z informatívneho výpisu z OR žalobcu (na čl. 31 spisu).

Žalobca v konaní uplatňoval zaplatenie 5 splátok úveru splatných od 20.9.2010 do 20.1.2011 vo výške 158,35 eur.

Sporné ostali skutočnosti:

- či je žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby
- či pohľadávka pôvodného veriteľa v čase postúpenia bola splatná v takej výške, ako ju postúpil na žalobcu,
- či bol žalovaný v omeškaní s platením celej postúpenej pohľadávky viac ako 90 dní pred jej postúpením na žalobcu,
- či pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ písomne vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy a či mu aj doručil túto výzvu
- v akej výške bola splatná pohľadávka z úveru pred jej postúpením na žalobcu,
- či pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky zosplatnil celú pohľadávku, teda či vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a či toto zosplatnenie aj doručil žalovanému,
- či pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ neukončil úverový vzťah so žalovaným odstúpením od zmluvy o úvere alebo výpoveďou tejto zmluvy
- či pôvodný veriteľ mohol postúpiť celú, aj keď nesplatnú pohľadávku, na žalobcu
- či je platné postúpenie pohľadávky na žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB.

Žalobca tvrdil, že pôvodný veriteľ mohol postúpiť na neho aj nesplatnú pohľadávku, nevedel však uviesť, v akej výške bola v čase postúpenia pohľadávka z predmetnej úverovej zmluvy splatná. Tvrdil, že banka pred postúpením pohľadávky má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo ukončiť úverový vzťah so žalovaným buď odstúpením od zmluvy alebo výpoveďou zmluvy, ale nie je to jej povinnosťou. Na platné postúpenie pohľadávky postačuje oznámenie pôvodného veriteľa adresované žalovanému o postúpení pohľadávky, čo v prejednávanej veci bolo predložené a mimoriadnu splatnosť úveru môže vyhlásiť aj žalobca ako postupník, na ktorého prešli postúpením pohľadávky všetky práva z pohľadávky, teda sa stal veriteľom predmetnej pohľadávky. Tiež tvrdil, že banka mohla postúpiť svoju nesplatnú pohľadávku aj na subjekt, ktorý nie je bankou.

Súd preto v konaní riešil základnú otázku, a to:

- či žalobca je aktívne legitimovaný v tomto spore
- či je platné postúpenie pohľadávky na žalobcu v zmysle príslušných ustanovení OZ a v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, keďže išlo o bankovú pohľadávku.

V súvislosti s riešením otázky, či je platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB súd sa zaoberal otázkami:

- či pred postúpením pohľadávky banka (pôvodný veriteľ) písomne vyzvala žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy a v akej výške,
- či boli žalovaní v omeškaní s platením celej postúpenej pohľadávky viac ako 90 dní pred jej postúpením na žalobcu,
- či pohľadávka banky bola v čase postúpenia splatná v takej výške, ako ju postúpila na žalobcu,
- či banka pred postúpením pohľadávky zosplatlila celú pohľadávku, teda či vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru alebo nie a či banka (pôvodný veriteľ) mohla postúpiť celú nesplatnú pohľadávku na žalobcu.
- či žalobca má povolenie na vykonávanie bankových operácií od NBS.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

So vstupom Slovenska do Európskej únie Slovenská republika je povinná aplikovať európske právne predpisy, ktoré majú prednosť pred slovenskými právnymi predpismi, teda je povinná prednostne aplikovať na prejednávany prípad aj Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernicu 93/13). Táto Smernica 93/13 bola prevzatá do slovenského právneho poriadku zákonom č. 150/2004 Z.z. účinným od 1.4. 2004 v ust. § 52-54, týkajúcich sa úpravy spotrebiteľských zmlúv.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému

uplatňovaní nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Zmluva o úvere ako absolútny obchod je upravená v ObZ v § 497, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ okrem iného touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu: zo zmluvy o úvere (§497).

Uzatvorená zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy aj napriek ustanoveniu čl. II. bod 3, podľa ktorého Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, ObZ a ostatnými právnymi predpismi v tomto poradí a tiež aj napriek čl. II. bod 4, podľa ktorého vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ. spravovať podľa príslušných ustanovení ObZ.

Na prejednávany prípad je možné použiť len tie ustanovenia ObZ, ktoré nie sú v rozpore so Smernicou 93/13 a s ustanoveniami OZ, týkajúcimi sa spotrebiteľských zmlúv a postúpenia pohľadávky, teda je potrebné prejednávany právny vzťah posudzovať aj podľa ustanovení OZ týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a postúpenia pohľadávky, účinných v čase uzavretia úverovej zmluvy a v čase postúpenia pohľadávky a tiež podľa zákona o ochrane spotrebiteľa č. 632/1992 Zb. (§ 23a ods.1, 2), účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, ako aj podľa špeciálnych predpisov - zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) a podľa špeciálneho zákona č. 238/2001 Z.z. o bankách (ďalej len ZoB), účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a postúpenia pohľadávky, keďže ide o bankovú pohľadávku.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ku 22.5.2006) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40/znenie-20060413>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 cit. OZ Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 3 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 OZ Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené

Podľa § 526 ods. 1 OZ Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 2 ods. 3 OZ Účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Na prejednávany prípad je potrebné aplikovať aj ustanovenia zák. č. 632/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 632/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa - účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti,
- b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby,
- e) dodávateľom každý ďalší podnikateľ, ktorý priamo alebo prostredníctvom iných podnikateľov dodal predávajúcemu výrobky,

V § 8 ods. 1 zák. o ochrane spotrebiteľa je upravený zákaz klamaní spotrebiteľa, a to Nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 23a ods. 1 zák. o ochrane spotrebiteľa Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zák. o ochrane spotrebiteľa Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (§ 52 až 60 OZ)sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 2 zák. č. 258/2001 Z.z. zák. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 2 ods. 1 cit. zákona Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 2 ods. 2 cit. zákona Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 153 ods 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p. Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Tieto VOP nie sú verifikované ani žalovaným a ani pôvodným veriteľom. Súdu je z úradnej činnosti známe, že Slov. sporiteľňa pri uzatváraní úverových zmlúv osobitne neoboznamovala klientov s obsahom VOP, ani so Sadzobníkom s ktorými boli oboznámení len ich Zverejnením v priestoroch banky alebo na stránke Banky.

Ust. § 53 ods. 1 OZ, účinné v čase uzavretia úverovej zmluvy, vyslovene zakazovalo, aby spotrebiteľské zmluvy obsahovali ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. neprijateľné podmienky zmluvy. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemohli odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemohol vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznával alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 5 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa § 53 ods. 3 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považovali okrem iného najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy a ktoré dovoľovali dovoľujú dodávateľovi, t. j. banke - pôvodnému veriteľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Podľa § 53 ods. 4 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z o bankách (ďalej len ZoB) účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá

b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 2 ods. 2 ZoB Banka môže okrem činností uvedených v odseku 1 vykonávať, ak ich má uvedené v bankovom povolení, tieto ďalšie činnosti:

d) správu pohľadávok klienta na jeho účet vrátane súvisiaceho poradenstva,

Podľa § 2 ods. 3 ZoB Bankové povolenie je povolenie na založenie banky alebo na zriadenie pobočky zahraničnej banky a na vykonávanie bankových činností touto bankou alebo pobočkou zahraničnej banky v rozsahu vymedzenom v tomto povolení a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Podľa § 3 ods. 2 ZoB Bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 3 ZoB Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 6 ods. 1 ZoB Činnosť bánk a pobočiek zahraničných bánk podlieha bankovému dohľadu vykonávanému Národnou bankou Slovenska; v rozsahu ustanovenom týmto zákonom podlieha bankovému dohľadu aj činnosť iných osôb a subjektov súvisiacia s činnosťou alebo riadením bánk alebo pobočiek zahraničných bánk. Bankový dohľad sa vykonáva v rozsahu ustanovenom týmto zákonom nad jednotlivými bankami, pobočkami zahraničných bánk alebo inými subjektmi a tiež nad konsolidovanými celkami a subkonsolidovanými celkami (§ 44 <<http://www.zakonypreludi.sk/>

zz/2001-483/znenie-20060501>), ktorých súčasťou sú aj banky, a nad finančnými konglomerátmi podľa § 49c <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-483/znenie-20060501>>.

Podľa § 6 ods. 7 ZoB Za výkon bankového dohľadu zodpovedá Národná banka Slovenska.

Podľa § 7 ods. 1 ZoB O udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska.

Podľa § 7 ods. 5 ZoB Výkon bankových činností uvedených v bankovom povolení môže banka začať na základe písomného oznámenia Národnej banky Slovenska o splnení podmienok podľa odseku 4.

Podľa § 9 ods. 1 ZoB Bankové povolenie sa udeľuje na dobu neurčitú a nie je prevoditeľné na inú osobu ani neprechádza na právneho nástupcu.

Podľa § 9 ods. 2 ZoB Bankové povolenie obsahuje presné vymedzenie povolených bankových činností a môže obsahovať aj podmienky, ktoré musí banka alebo pobočka zahraničnej banky splniť pred začatím povolenej činnosti, prípadne ktoré musí dodržiavať pri výkone povolenej bankovej činnosti.

Podľa § 9 ods. 6 ZoB Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné podať príslušnému súdu návrh na zápis povolených bankových činností do obchodného registra na základe bankového povolenia do desiatich dní odo dňa, keď bankové povolenie nadobudlo právoplatnosť

Podľa § 27 ods. 1 ZoB Banka a pobočka zahraničnej banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné riadiť svoje riziká a vykonávať obchody

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky(v čase uzavretia zmluvy to bol § 92 ods. 7 zák. o bankách Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v konaní pred súdom vyriešiť, bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v OZ sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Dôvody by nemali byť pochybné, pretože banková činnosť a s ňou spojený

vznik pohľadávok, má na rozdiel od iného druhu podnikania špecifika, najmä pokiaľ ide o dopady finančných produktov na ekonomiku. Súd preto skúmal, či došlo ku platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu, (v čase uzavretia zmluvy to bolo ust. § 92 ods. 7 ZoB)

Súd je toho názoru, že § 92 ods. 8 ZoB neupravuje výnimky z bankového tajomstva tak, ako to tvrdí žalobca, ale upravuje postup veriteľa pri postúpení bankovej pohľadávky na tretí subjekt.

Postúpenie pohľadávky je bežným právnym úkonom. Všeobecne môže byť predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná, môže byť splatná, nesplatná alebo aj budúca, ale musí to byť pohľadávka určitá a existujúca. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu osobitný predpis (lex specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Súd je toho názoru, že postúpiť bankovú pohľadávku ZoB umožňuje iba:

1/ v tej časti, ktorá je po splatnosti (slovo „v omeškaní so splnením čo len časti záväzku, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomu záväzku postúpiť...“

2. iba po písomnej výzve na splnenie,

3. výzva musí byť zo strany banky

4. omeškanie trvá viac ako 90 dní.

Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nespĺnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca ani na výzvu súdu nepredložil písomnú výzvu banky adresovanú žalovanému na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca nepreukázal, aby banka aj skutočne doručila takúto výzvu žalovanému. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapĺňa oznam Slovenskej sporiteľne, adresovaný žalovanému o postúpení pohľadávky a v žiadnom prípade túto výzvu nenapĺňa výzva žalobcu ako postupníka žalovanému na zaplatenie postúpenej pohľadávky do stanoveného termínu. Žalobca tiež nepreukázal, aby žalovaný ako dlžník bol v omeškaní so splatením celej postúpenej pohľadávky viac ako 90 dní.

Súd dospel k záveru, že v zmysle § 92 os. 8 ZoB môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými. Vyplýva to aj z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 ZoB : „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky), ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva...“. Z dôvodovej správy k ZoB vyplýva: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúce nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou „ (pôvodný odsek 7 sa stal odsekom osem po novelizácii zák. č. 552/2008 Z.z.).

Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože v tomto ustanovení je zdôraznený peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný ročný dlh. Pripustením argumentácie žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní s omeškaním dlžníka splácať ročné splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka môže postúpiť akýkoľvek nesplátny - „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú (v prejednávacom prípade bolo poskytnutie úveru dohodnuté na 5 rokov) na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle Zob pod dohľad NBS a ktorý nemá povolenie na vykonávanie bankových činností, čo by bolo v rozpore s účelom ZoB a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou, neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom. Tento postup by bol tiež v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od banky vyžadovaná v § 27ods. 1 ZoB a v súlade so Smernicou o nekalých praktikách. Súd nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale k tomu je možné pristúpiť len v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami po tom, čo banka vyhlási predčasne mimoriadnu splatnosť celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je totiž výlučným oprávnením banky, ktoré môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky na nebankový subjekt.

Žalobca ani na výzvu súdu nepredložil žiaden dôkaz o tom, aby banka úver zosplátnila, t.j. vyhlásila predčasnú mimoriadnu splatnosť celého úveru pred postúpením pohľadávky riadnou výzvou doručenou žalovanému v zmysle ust. § 565 OZ a tiež nepredložil žiaden dôkaz o ukončení úverového vzťahu bankou so žalovaným odstúpením od zmluvy alebo výpoveďou zmluvy pred postúpením pohľadávky. Žalobca v konaní nepreukázal, aby mu banka postúpila splatnú pohľadávku v žalovanej výške, resp. vo výške uvedenej v zozname pohľadávok - v prílohe č. 1 ku zmluve o postúpení pohľadávky. Banka postúpila pohľadávku žalobcovi a postúpenie pohľadávky na žalobcu oznámila žalovanému, čo však nepostačuje na to, aby žalobca bol aktívne legitimovaný.

Žalovaný bol v omeškaní s dlžnými splátkami, ale postúpenie sa týkalo celého dlhu, keďže k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 4.11.2009, teda pred splatnosťou celého úveru (splatný dňa 20.1.2010).

Žalobca predložil súdu oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru adresovanú žalovanému zo dňa 6.8.2013, v ktorom ho vyzval na úhradu dlžnej sumy 3 338,42 eur, v ktorej uviedol, že pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ale dôkaz o tom nepredložil.

Podľa názoru súdu špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada NBS, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatený úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať akékoľvek bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať bankové oprávnenie zahŕňa aj správu úveru, aj zosplatenie úveru ako určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.

Ak predmetom postúpenej pohľadávky podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok mala byť suma 2 802,94 eur, potom je zrejmé, že pôvodný veriteľ ako banka postúpil zmluvou zo dňa 4.11.2009 nebankovej spoločnosti aj nezročné splátky úveru, pričom k ich predčasnej splatnosti nedošlo zo strany banky pred postúpením pohľadávky. Žalobcovi NBS neudelila povolenie na vykonávanie bankových činností. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009 na žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. bola nezročná, t.j. neexistujúca pohľadávka, preto je toto postúpenie neplatné a žalobca na základe uvedeného nie je aktívne legitimovaný v tomto spore na podanie predmetnej žaloby.

Súd dodáva, že aktívnou legitímáciou sa rozumie takého hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencie tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je základnou súčasťou súdneho konania (porov. Rozsudok NS SR z 29.6.2010 sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Na záver súd dodáva, že z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávky vyplýva, že omeškanie žalovaného trvalo ku dňu postúpenia pohľadávky 1 294 dní, čo 3,6 roka. Za toto obdobie, pôvodný veriteľ by iba predpisoval splátky, poplatky a úroky, takýto postup by nebol postupom a konaním s náležitou odbornou starostlivosťou banky.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaný, preto žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. podľa zásady úspechu. Žalovaný bol v konaní úspešný, ale trovy konania si neuplatňovali a zo spisu nevyplýva, aby mu nejaké trovy konania vznikli, preto mu súd trovy konania nepriznal.

Vedľajší účastník na podporu žalovaného by mal právo na náhradu trov konania v zmysle judikatúry KS Prešov. Vedľajší účastník oznámil vstup do konania na podporu žalovaného podaním doručeným súdu dňa 26.9.2013, v ktorom vzniesol námietku premlčania a namietal neprijateľné podmienky zmluvy. Po doručení žaloby a po poučení o procesných právach a povinnostiach a po pripustení jeho vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného sa k žalobe a ani k písomným vyjadreniam žalobcu nevyjadril. Jeho vyjadrenie o vznesení námietky premlčania nebolo podkladom pre rozhodnutie súdu, preto mu súd trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
 - a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
 - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p. ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.